

Siber Saldırıya Uğramak

ABD, Almanya, Belçika, Kolombiya, Polonya, Kosta Rika, Bulgaristan, Makedonya, Romanya, Rusya, Sırbistan, Kore, İran, İsrail, Hindistan, Tayvan, Filipinler, Ukrayna, Suudi Arabistan ve tabii ki *Türkiye*. Bu ülkelerden, âcizane web siteye sayısız ziyaretler yapılmış. Ama meraktan veya iyi niyetten değil, siteyi hack etmek (ele geçirmek) için!

Kendi halinde yazılar yazıp projelerini paylaşan, ticari ve politik bir mücadele içinde olmayıp, kişi ve kurumlara karşı tehdit sayılabilecek bir faaliyeti de bulunmayan birisine ait web sitesinin ısrarla çökertilmek istenmesi çok tuhaf ve hastalıklı bir durum. Ülkelerin listesinden de görebileceğiniz gibi küresel bir yozlaşmayı da gösteriyor.

Siteyi wordpress platformuna taşıyıp, daha aktif kullanmaya başladıktan sonra, tuhaf kilitlemeler ve yavaşlıklar yaşamaya başladım. Safiyane bir şekilde, hosting hizmetini aldığım yerle ilgili teknik sorunlar olabileceğini düşünüyordum. Sonrasında güvenlik eklentisini de yükleyip, raporlar almaya başlayınca durum net olarak anlaşıldı: Düzenli olarak saldırı altında kalıyormuşuz!?

Saldıranların yapmaya çalıştığı şey: wordpress site yönetim panelinden erişim sağlayarak siteyi ele geçirmek. Kullanıcı adı olarak en çok denenilen isimlerde şunlar: **admin, administrator, user, test, sysadmin, support, root, qwerty, aaa, manager, ercanozcelik**. Bu isimleri özellikle yazdım ki, site yönetiminde bulunanlar yaygın isim ve

şifreleri kullanmaktan kaçınsın diye. Aynı IP adresinden yüzlerce defa “**admin**” olarak girmeye çalışmak patolojik bir durum, ama siteyi yavaşlatarak zarar da veriyor. Böyle ısrarlı vatandaşları görünce, 2 denemeden sonra yanlış kullanıcı adı ve şifre girilen IP adreslerini bloke edecek şekilde güvenlik ayarlarını güncelledim. İsrarla denemeye devam edip bloke olan IP bilgileri mail raporu olarak bana da geliyor. Günlük ortalama 20 civarında mail geliyordu. Bir kaç gün boyunca 50-55’i bulduğu da oldu. Artık daha az geliyor çok şükür. Bu arada güvenlik eklentisinin üreticisi de rapor başlığı altında “böyle gitmez, tek tek IP adreslerini bloke edeceğine saldırıyı yapan ülkeyi komple bloke edebilirsin ama bunun içinde paralı eklentiye alman lazım” mealinde reklam içeren mailler de gönderiyor. Ama başarılı çalışmalarından dolayı hoşgörü ile katlanıp idare ediyorum.

Bu yazıyı yazmadan hemen önce tekrar kontrol ederek ülke isimlerini almıştım. Dikkatimi çeken bir başka bilgi de şu oldu: “IP’s who were recently throttled for accessing the site too frequently.” (Mealen: Siteye son zamanlarda en çok saldıran IP’lerin kimdir, neredendir bilgisi) bölümü altında yazan ülkenin adı: İsrail. Hamaset edebiyatı yapacak değilim ama kısaca; Rabbim zalimlere fırsat vermesin, bizlere de şuur ve birlik versin diyorum. İçimizdeki İsrail hayranlarının kulakları çınlasın!

Bilişimle ilgilenen birisi olsam da, tahminlerimin ötesinde bir durumu yaşamış bulunuyorum. Web siteleri; Lamer tipinde özentili saldırılar yapanlardan, profesyonel Hacker ataklarına kadar 24 saat tehdit ve tehlike altında bulunuyor. Kişisel verilerin, şirket bilgilerinin, kamuya özel dataların tamamının çıkar amaçlı veya politik nitelikte saldırılara açık şekilde durması söz konusudur. Hiç bir şey olmasa bile, zombileşmiş site ve sunucular oluşturup, buralardan saldırılarına devam etmek istiyorlar. Bunları önlemek için: Bilgi güvenliği kurallarına titizlikle riayet etmek, site ve eklentilerini güncel tutmak, sağlıklı çalışan güvenlik yazılım ve sistemlerini kurmak gerekir.

Bütün bilişimci dostlarıma siber saldırısız günler dilerim...

Yaşlanmadan, Yaşlanmak Lazım

Bilseydim, keşke, eskiden olsaydı, bir zamanlar, şimdiki aklım olsaydı... Bunlara benzer pişmanlık ifadelerini özellikle yaşlılarımızda daha sık duyarız. Özetle, bazı gerçeklerin ve ihtiyaçların farkına varıp, neyin gerekli olduğunu anladığımızda, artık sorunları gidermeye imkânımızın, gücümüzün, yetkimizin ve zamanımızın kalmadığı durumları ifade ederiz. Aslında pişmanlığın dışında bir suçluluğun verdiği mahcubiyeti de anlatırız çoğu zaman.

Gençken ve muktedirken, yaşlıların ihtiyaç duyacağı düzenlemeleri önemsemeyen ve kendi çapında çözüme ortak olmayan insanlar, yaşlandığında acı gerçeklerle yüzleşir. Artık o da yaşlı ve mağdur kesime katılıp, sorunlarla baş etmeye çalışır. Gençliğinde merdivenleri

ikişer ikişer çıkarken, basamakların yüksekliğini veya kenarlarda tutunacak desteklerin olup olmadığını fark etmez bile. Bazı yetkililer için, merdiven dayanakları veya WC'lerdeki tutunma demirleri sırf kalite kriterleri yerine gelsin diye yapılan fuzuli masraftır meselâ. Yayaların geçmesi için yanan kırmızı ışıktaki bekleyen bazı sürücüler için, 5 saniye bile fazla beklemek ölüm gibi gelir. Ne işi var yaşlının sokakta, otursun evinde diye söylenir. Trafik lambalarını yayalar için ne kadar kısa süreli tutarsa kâr sayan yetkililerde, bir gün yaşlanıp yolun ortasındaiken yeşili yanan arabalarca taciz edilecektir mutlaka.

Yaşlılarımıza hayatımızda ne kadar yer veriyoruz? Yaşam şartlarını ve günlük rutinlerini belirleyen değişkenler insani boyutlarda mı? Yaşlı dostu bir toplumda mı yaşıyoruz? Bu tür sorulara verilebilecek olumlu cevaplarımız son derece sınırlı. Dünyanın birçok bölgesinde olduğu gibi, Türkiye'de de bireysel çıkarıcılığın tavan yaptığı, aile bağlarının zayıfladığı, menfaatlerin ilişki düzeylerini belirlediği bir zamanı yaşıyoruz. Teknik ve maddi imkânlarımız oldukça geliştiği halde, manevi dinamiklerimiz ve kültürel mirasımız erozyona uğradığı için, yaşlılarımız mutsuz ve hayata küskün şekilde ömür tüketiyor. Aile bağları ve ekonomik durumlarına göre nispeten iyi şartlarda yaşayanlar var. Ama büyük bir çoğunluğu ızdırap içinde. Emekli kesimi yaşlılığın dışında ekonomik sıkıntılarla da baş etmeye çalışıyor. Avrupalı akranları gibi seyahat ve tatil imkânlarından uzaklar. Ancak sınırlı bir kesim Hac veya Umre' ye gidebilmiş durumda.

“İçinizdeki beli bükülmüş yaşlılarınız olmasa idi, belalar üzerinize sel gibi dökülürdü” diyen kutlu bir Peygamberimiz (S.A.S.) varken, yoldaki bir yaşlıya “Artık sabunluk olmuş bu, boşuna neden dolaşıyor” diyen birilerini duymak dehşet verici. Sanki hiç yaşlanmayacakmış gibi duyarsız ve saygısız davranan kişilere karşı ortak tavır geliştirebilmeliyiz. Evlerimizde, sokaklarımızda ve diğer ortak kullanım alanlarının tamamında, yaşlıların hayatını kolaylaştıracak şekilde mimari yaklaşımlar sergilemek oldukça gerekli ve önemli. Ancak, çocuklarımızı da yaşlı dostu saygılı ve duyarlı bireyler olarak yetiştirmek zorundayız. Özellikle, yetiştiği evin çatısı altında veya çok yakınında yaşlı bir büyüğü olmayan çocukların duyarsız ve saygısız büyüme ihtimalleri daha yüksek olacaktır.

Çocuklarıyla birlikte aynı ortamlarda, mutlu şekilde yaşayan yaşlılarımız neredeyse şanslı azınlık denecek kadar az sayıda. Bütün ömrünü birlikte geçirdiği hayat arkadaşını

kaybedip yalnız kalanlar ise, ayrı bir dram yaşıyor. Özellikle de, hanımı vefat eden yaşlı erkekler bambaşka bir yoksunluk ve yalnızlık duygusunda boğularak hayata tutunmaya çalışıyor. Yaşlı teyzelerimiz yakınlarının yanında idare edebiliyor ama yaşlı bir amca her yere sığamıyor. Kişisel ihtiyaçlarını giderirken bile sıkıntılar yaşıyor. Eşi ile birlikte veya yalnız olarak yaşayan yaşlıların, sosyal kurumlar ve belediyeler tarafından özel ilgi ve alaka ile takip edilmesi ve desteklenmesi gerekir. 65 yaş üzerine ücretsiz seyahat kartı vermek güzel bir uygulama ama yetmez. Sembolik projelerin arkasına sığınmadan, hayatın gerektirdiği her açıdan yanlarında olduğumuzu göstermemiz ve hissettirmemiz lazım.

Sonuç olarak, bir şeyleri değiştirebilme ve geliştirebilme imkânı bulunan kişilerin, yaşlıları da dikkate alarak çözümler üretmesi ve yaşlı dostu politikalar izlemesi önemli sosyal sorumluluklardan birisidir. Tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de yaşlılık oranlarının yükselmesi ve ortalama ömrün uzaması, yaşlılıkla ilgili ihtiyaçların artmasına ve derinlik kazanmasına neden oluyor. Kolay ve ekonomik çözüm için toplum bilincini yükseltmek, etkili eğitim programları uygulamak ve sorumluluğu topluma yayarak paylaşmak gerekir. Yaşlanmadan önce, yaşlılarımızı anlamaya çalışıp gündemimizde yer almalarını sağlayalım.